

מת מצוה:

כל הדינים שנמנו עד כאן הרי הם פשוטים.

ואולם **איבעיא להו**, הסתפקו בני הישיבה:

כהן גדול **משוח מלחמה**⁽⁵⁾ וסגן של כהן גדול⁽⁶⁾ שהיו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה, **הי מנייחו עדיף** [איזה מהם עדיף] שלא ייטמא הוא אלא חברו?

ומבאר את צדדי הספק:

האם כהן גדול **משוח מלחמה עדיף**, ולא ייטמא, משום **דחוי למלחמה**, כי היות שנתמנה לצורך המלחמה הרבים תלויים בו

—

או דילמא סגן עדיף, **דחוי לעבודה**, שנתמנה לעבודת כהן גדול ביום הכפורים באם יארע פסול בכהן גדול⁽⁷⁾.

מה שאין כן משוח המלחמה, שלא נתמנה לעבודה כלל.

תא שמע מהא **דתניא** בהדיא, שהסגן עדיף:

כהן גדול **מרובה בגדים עדיף** וייטמא ה"משוח שעבר".

דכהן גדול **מרובה בגדים עביד עבודה** [עובד עבודה ככהן גדול בבית המקדש].

ואילו כהן גדול משוח שעבר, לאו בר עבודה הוא כלל⁽³⁾.

וכן פשוט הוא: כהן גדול **שעבר מכהונתו מחמת טומאת קירוי**, וכהן גדול **שעבר מחמת מומו**, שהיו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה:

כהן גדול **שעבר מחמת קירוי עדיף**, וייטמא זה שעבר מחמת מומו ואפילו היה זה מום עובר.

דאילו האי — שעבר מחמת קירוי — הרי **חזי לעבודה למחר** לכשייטהר מקירוי.

ואילו עבר מחמת מומו, לא חזי לעבודה עד שיתרפא מומו⁽⁴⁾.

5. אחד מלחמת מצוה ואחד מלחמת רשות, ממנין כהן לדבר אל העם בשעת המלחמה ומושחין אותו בשמן המשחה, וזהו הנקרא "משוח מלחמה", רמב"ם מלכים ז א.

6. סגן היו ממנים לכהן גדול, כדי שיעבוד תחתיו ביום הכפורים אם יארע בו פסול, וכדלקמן.

7. אבל אם לא יארע פסול בכהן גדול אינו עובד שום עבודה בעולם, רש"י יומא לט א.

3. וכמבואר ביומא יב ב: "תנו רבנן: אירע בו פסול ומינו אחר תחתיו וכו' רבי יוסי אומר: ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא ולא לכהן הדיוט"; כלומר: אינו משמש במקדש לא בשמונה בגדים ככהן גדול, ולא בארבעה בגדים ככהן הדיוט, [רש"י], והטעם מבואר שם בגמרא, שאינו משמש ככהן גדול משום איבה של הכהן המכהן, וככהן הדיוט אינו משמש, משום ש"מעלין בקודש ואין מורידין".

4. כתב הרא"ש, שהוא הדין בכהנים הדיוטים, וראה רש"ש שכתב כן מסברא דנפשיה.